V búrkach mladosti (pre mládež od 13 rokov)
Návštevy Prev. sviat. Oltárnej (modl. kn.)
Chceš byť dokonalý? (Povolanie k jezuitom)
Pán ťa volá (rehoľné povolanie)
Duševné zrkadlo (zpytovanie svedomia)
Voda sv. Ignáca
Katechismus v piesňach

Drobnosti: Bratstvo dobrej smrti. — Zvláštne zpytovanie svedomia. — Spevníček aj s dodatkom (v z.) — Dodatok ku Spevníčku. — Litánie a 9-nik ku sv. Terezke. — Šesťnedeľná pobožnosť k sv. Alojzovi. — Sv. Rodina hľadá útulok (pieseň). — Lurdská bojovná pieseň.

KATOL. SPISY:

1. Riadenie Božie (predtým Prozreteľnosť Božia)
2. Zlatý kľúč do neba (dokon. lútosť)
3. Večné pravdy (misijné)
4. Opatera Božia a modlitba
5. Štvrté prikázanie
6. Prevrátený svet
7. Odhodená perla
8. Pobožnosť k B. Srdcu (Dejiny a vysvetl.)
9. Ako sa krešú svätí
10. Opravdivý ctiteľ P. Marie nezahynie
11. Cesta do neba

Z ĎALEKÝCH KRAJOV - Rozprávky

1. Sydia verný syn (z Indie)
2. Maron. Z prenasledovania kr. na Libanone
3. Medzi Indiánmi (3 histor. rozpr.)
4. Dietky Marline (Z Kaukaza)
5. Nonni a Manni (V člnku na širom mori)
6. Šľachetná pomsta. Z bojov s Maorčanmi na Novom Zealande
7. Odmena milosrdenstva. — Z černošskej vzbury na Haiti.
8. Vnuk Kráľovnej. Z missij. c
9. Arumugam, stály indický pr
10. Boj s medveďmi pri vianoč

Ceny viď v časopise: Posol B. Srdc

TEO II
10 16/2

KATOLÍCKE SPISY

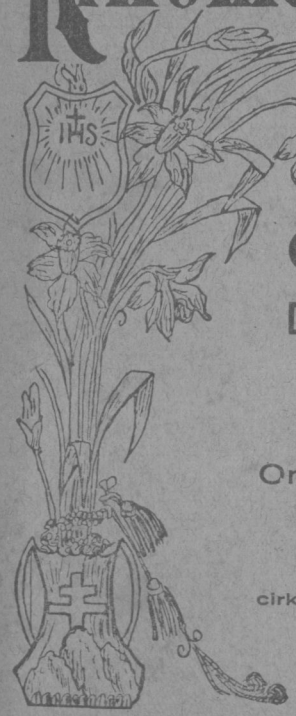

Číslo 11.

CESTA DO NEBA.

Napísal:
Ondrej Čambál S. J.

S povolením
cirkevnej a rehoľnej vrchnosti.

Trnava 1928.

Vydáva: Posol Božského
Srdca Ježišovho v Trnave.

Ctiteľom Božského Srdca

vrele odporúčame:

POSOL

BOŽSKÉHO SRDCA

JEŽIŠOVHO

Mesačný časopis pre katolícke rodiny.

Vydávajú kňazi Spoločnosti Ježišovej v TRNAVE, ž. bratislavská.

PREDPLATNÉ

na rok 12 Kčs. S Misijnou prílohou 17 Kčs. Pre Ameriku 1 dol. S Misijnou prílohou 1·50 dol.

✳

Odznaky Božsk. Srdca Ježišovho

1 kus po 2 a 3 kor. Menej ako 25 kusov neposielame. Pre Ameriku po 3 a 4 kor.

Katolícke spisy

O.Čambál

TEO II 10 16/2

ID: 14168

KATOLÍCKE SPISY

CESTA DO NEBA.

Napísal:

Ondrej Čambál S. J.

S povolením
cirkevnej a rehoľnej vrchnosti.

Vydáva:
POSOL BOŽSKÉHO SRDCA JEŽIŠOVHO
v Trnave, 1928.

KNIŽNICA
SALEZIÁNSKEHO
ŠTUDENTÁTU
ŽILINA
Rajecká 17

Imprimi potest. (Smie sa tlačiť.)

Tyrnaviae, 6. nov. 1927.

Methodius Rihák S. J.,
praep. prov.

Nihil obstat (Niet námietky.)

Joannes Králičeк S. J.,
censor dioec.

No 857/928.

Imprimatur. (Vytlačiť dovoľujem.)

Tyrnaviae, 31. jan. 1928.

Dr. Paulus Jantausch,
Eppus. adm. apostolicus.

NEBO.

Sv. Monika 18 rokov veľa sa modlila a veľa plakala nad svojím nemravným a bezbožným synom Augustínom, ktorý nielen smilstvom sa prehrešoval, ale ešte aj kacírstvom (bol manichej) odtrhol sa od P. Boha. Konečne P. Boh ju vyslyšal. — Augustín sa obrátil, kacírstvo zanechal a sv. Ambróz v 33. roku veku ho pokrstil . . .

Cestuje so svojou šťastlivou matkou do Afriky . . .

Pri Ostii sedia na brehu morskom. Na loď čakajú . . .

Pred nimi nesmierne more, nad nimi nebeská obloha s milionami hviezdičôk . . .

To je také krásne, že o veľkosti Boha sa rozprávajú a o radostiach nebeských . . .

Sv. Monika onedlho po tomto večierku zomrela. — Sv. Augustín tento krásny večierok opísal a city, ktoré vtedy o radostiach nebeských precítil, vo svojej knihe: „Vyznania."

Neskôr ako biskup z Hyppo nebol s tým spokojný, čo v tejto knihe o radostiach nebeských naznačil, a preto znovu bral pero do ruky, aby obšírnu knihu napísal o radostiach nebeských . . .

Ale ako nad tým rozmýšľa, izba sa mu mimoriadnym svetlom ožiari a v stred blesku zjaví sa mu nad mieru krásna a jasná nebeská postava.

Ktože to bol?

Sv. Jarolím, ktorý priam vtedy zomrel.

A takto ho osloví:

„*Augstín, čože to zamýšľaš? Ty chceš radosti nebeské opísať?*" Nekonečnú radosť a slávu slabými slovami chceš vysvetliť?

Skôr spočítaš hviezdy na nebi, listy na stromoch a piesok na brehu

morskom, ako vyslovíš a vysvetlíš, čo je nebo.

Zapamätaj si dobre, že nijaký jazyk ľudský, ale ani anjelsky to vysloviť, ani rozum ľudský, ale ani anjelsky nemôže pochopiť, čo P. Boh pripravil tým, ktorí ho milujú."

A sv. Pavel apoštol, ktorý až do tretieho neba bol uchvátený, len to mohol povedať: „Oko nevidelo, ucho neslyšalo, srdce ľudské nikdy nepocítilo, čo P. Boh pripravil tým, ktorí ho milujú."

Preto je márne každé namáhanie opísať radosti nebeské a každému, kto sa to opováži, prihodí sa to, čo sa prihodilo Simonidesovi mudrcovi.

Hyeron, kráľ sirakúzsky, povolal ho raz pred seba a dal mu túto otázku:

„Keď si tak múdry, odpovedaj mi: Čo je Boh?"

„Pane, odpovedal mudrc — otázka je veľmi ťažká. Aby som ti na ňu odpovedať mohol, dovoľ mi tri dni nad

ňou rozmýšľať . . .“ Tri dni sa minuly, ale mudrc dostatočnej odpovedi nenašiel a preto si zas druhé tri dni pýta. Ale odpovedi zas len nenašiel; a tak sa to opakovalo päť-šesť ráz . . .

Konečne po dlhom, mesačnom rozmýšľaní takto hovoril kráľovi:

„Pane, čím ďalej nad touto otázkou rozmýšľam, tým menej môžem na tvoju otázku dostatočnej odpovedi dať. Nekonečného — konečnými slovami vypovedať a vysvetliť — nemôžem!“

Rovnako sa musím priznať aj ja, čím viac rozmýšľam nad radosťami nebeskými, tým menej vládzem dostatočne vysloviť, čo sú radosti nebeské a len to Vám môžem povedať, čo sv. Pavel apoštol hovoril:

„Oko nevidelo, ucho neslyšalo, srdce ľudské nikdy nepocítilo, čo P. Boh pripravil tým, čo ho milujú.“

A skôr Vám môžem povedať: čo nie je nebo — ako to: čo je nebo.

Sv. Bernard si túto otázku položil:

Chceš vedieť čo je nebo?
Len to ti môžem odpovedať:
Nebo je naša opravdivá vlasť, kde
nieto nič zlého, čoho by
sme sa obávali, kde je
všetko dobré, čo si len
žiadať môžeme,
kde je zlé vzdialené a dobré prítomné;
večne, stále trvá a nikdy sa nepremení, ani sa premeniť nemôže . . .

Do tohoto krásneho, nebeského Jeruzalema putujeme všetci.

* * *

Päť vecí, ktoré potrebujeme na cestu do neba.

Cestovateľ, ktorý sa na dlhú cestu chystá, najmä týchto 5 vecí potrebuje na cestu:

1. Dobré rúcho a pevnú obuv.
2. Teplý kepeň proti dažďu, zime, vetru a iným časovým a cestovným nepríjemnostiam.

3. Plný mešec, aby si mohol kúpiť, čo na cestu potrebuje.

4. Ak je nepokoj-vojna, potrebuje pas, aby ho ako špehúna nechytili a všade prepustili.

5. Ak je cesta dlhá, nebezpečná a neznáma, potrebuje múdreho a spoľahlivého vodcu, čo cestu dobre pozná, alebo aspoň dobrú vojanskú mapu, na ktorej sú naznačené všetky chodníčky, mestá, dediny a pramene.

I.

Prvé, čo na cestu do šťastnej večnosti potrebujeme, je dobré rúcho, —

a to nie pre telo, — ale pre dušu.

1. *To rúcho nie je nič inšie, ako snehobiele rúcho nevinnosti a posväcujúcej milosti.*

To rúcho sme dostali pri svätom krste — a jeho odznakom bol odev, ktorý nám kňaz pri svätom krste podal týmito slovami:

„Príjmi biele rúcho a nepoškvrnene ho zachovaj pred súdnu stolicu P. nášho J. Krista.“

O tomto snehobielom rúchu píše sv. Pavel apoštol:

„Ktoríkoľvek ste v Kristu pokrstení, Krista ste si obliekli.“

a) V tomto snehobielom rúchu sa ukázal Kristus Pán na hore Tábor, kde ako sv. evanjelista hovorí: „jeho tvár bola jasná, ako slnko a jeho rúcho biele ako sneh.“

b) V tomto snehobielom rúchu sv. Ján evanjelista videl nebeských občanov stáť pred trónom Božím a počul spievať pieseň, ktorú nikto iný zaspievať nemôže, na znak toho, že nikto nemôže do neba prísť a sa stať spoluobčanom blažených nebešťanov, kto nie je oblečený do snehobieleho rúcha nevinnosti.

c) To nás učí aj sv. Písmo, keď hovorí: „Nič nečistého nevojde do kráľovstva nebeského.“

A sv. Augustín hovorí: „Kto nemá snehobiele rúcho, môže síce započať

cesin do neba a noci se zdá, že op-
tovskými krokmi po nej kráčá, jedna-
ko nejde ku cíli, ale od cíli do
večera zápasy."

5. Kdy to bojuješ, zdali si pole-
stne vzpřímeně a bouřeš: „Kdy jen v
zmatcích tichu nevinnosti se mo-
žeme dostat do nebe, tak jsme stra-
ženi, jeho tichu, kteréž jsme při sv.
křtě dostal, sami na ně pozbírali mnohými
přestupky: ba ji rostrhal, do pláště za-
šlehal, a od sebe odhodil těžkými
přestupky."

A zajisté to se stane se mnou, co
ve sv. Evangelium čtem o postovi,
který se pez svědomého tichu obo-
vážil vkročit na poušti, že na toskes
byna pol cvičený a do žalářa vtrhnutý,
kde je bláz a škrabanic zadov."

Hej, to čeká na tebe, pez svedo-
pielého tichu.

Ale prvo nezvitěj, ale vitěj!

Ak si stratil pivlo ticho nevinnosti,
oplač se do čistého tichu kajícnosti
a smilkn: bytnikovi, co velmi daleko
bytnie od svojej obravujvej vlesti,

čistné tichu smutku velmi svedčí, —
a najkeš milosrdenstvo u P. Boha,
který nás nistnie, že: „Nechce smrt
hříšníka, ale aby se obrátil a živ
pol." Ezech. 33, 11.

Kuchu nevinnosti stratil:

a) Dávid cudzoložstvom a vraždou
— a svatý je . . .

b) Petr krivou přísahou a zapře-
ním svého Mistra a Boha — a
svatý je.

c) M. Magdalena bohorúhavým ži-
votom a smilstvom — a svatá je.

d) Zvaci krvavo pronasledovaci Cir-
kev svatú — a velký apoštol nato-
mov je.

e) Augustin, Margita kortonská,
Tais, Maria Egyptská a milionu
iných — a svatí su.

Preco?

Lebo po svojom páde nestali se
malomyselnými, ale kajícnimi: a čim
viacej sa prepadli, tým väčšie poká-
nie dali prechádzaní svojimi činili: v
čistotu tichu kajícnosti su obsadni.

Keď to mohli učiniť tí — prečo nie ty?!

Špitál.

Istý veľmi bohatý, dobrý a milosrdný pán dá postaviť krásny špitál pre núdznych a chorých. Okolo toho krásneho domu ide veľmi chudobný a strašnými ranami obsypaný žobrák, bolestne si vzdychajúc: „Ach, ja chudobný, utrápený žobrák nemám nádeje, že sa do takého krásneho paláca dostanem.“

Čo by si na tú žalobu povedal?

Nerozumná reč! veď práve preto, že si natoľko chudobný, utrápený a chorý musíš mať nádej, že sa ta dostaneš.

Veď ten špitál je postavený práve pre takých, ako si ty.

Tak aj hriešnik:

čím väčšie sú tvoje hriechy,
a čím väčší je ich počet, —

tým istejšia má byť tvoja nádej, že ťa p. Boh do milosti príjme,

lebo keď ťa nezatratil vtedy, keď si sa prehrešil, zaiste ťa nezatratí, keď svoje hriechy ľutuješ a k Nemu sa obraciaš . . .

II.

Na cestu do šťastlivej večnosti potrebujeme teplý kepeň trpezlivosti, mužnosti a oddanosti do vôle Božej.

Život človeka na tomto svete rovná sa premenlivému počasiu apríla, — alebo chladnému a vlhkému počasiu marca . . .

Raz prší na nás hustý dážď krížov a trápenia, — a hneď zas z chmár zablyskne sa slnce nestáleho šťastia.

Raz duje silný víchor rozličného prenasledovania, a hneď zas hrmí, blýska sa, bijú strely nepokoja s domácimi a vonkajšími.

Tu bije ľadovec, smrť našich milých, počasie sa obráti, premení na chudobu, núdzu, chorobu a bolasti;

alebo príde lejak zlostných jazykov, že človek si myslí: „to už ani nevydržím.“

Či je tu nie potrebný dobrý a teplý kepeň kresťanskej trpezlivosti a mužnosti? . . .

Na to nás napomína aj sv. Pavel apoštol keď hovorí:

„Trpezlivosť je vám potrebná, aby ste plnením vôle Božej dosiahli zasľúbenie.“ (Žid. 10, 36.)

Kríž pri cestách.

A preto aj pri cestách nie nadarmo sú postavené kríže;

upomínajú nás na trpezlivosť, ktorá je nám potrebná, aby sme svoju cestu šťastlive prekonali. Ako by Kristus hovoril s toho kríža:

„Kto chce byť mojím učeníkom, nech vezme každodenne na seba svoj kríž a nasleduje mňa.“

Ak ťa tlačia rozličné kríže, spomeň si na slová sv. Pavla:

„Trápenia terajšieho času nie sú hodné tej budúcej slávy, ktorá sa zjaví na nás.“ Rim. 8, 18.

Drahý Spasiteľ týmto teplým kepeňom trpezlivosti bol oblečený . . . od betlehemských jasličiek až po kríž . . . a preto aj do Emausa idúcim učeníkom hovoril:

„Či Syn človeka nemusel to všetko pretrpieť a tak vojsť do slávy svojej?“

Keď by aj iná cesta viedla do večnej slávy, bol by nám ju zaiste ukázal . . . Ale On celým svojím životom len cestu kríža nám ukazoval . . .

A keď čítame život svätých, iste zbadáme, že všetci svätí po ceste kríža kráčali . . .

Po tej ceste kríža kráčali sv. apoštoli; všetci podstúpili mučenícku smrť.

Po tej ceste kráčaly miliony
mučeníkov,
vyznavačov
a panien.

Po tej ceste kráčala kráľovná všetkých anjelov a svätých, bl. P. Maria, Matka Sedembolastná. —

A Kristus Pán všetkým bez výnimky privoláva:

„Kto chce za mnou ísť, nech vezme každodenne na seba svoj kríž a nasleduje ma.“ Mat. 16, 24.

III.

Na cestu do šťastlivej večnosti potrebujeme plný mešec dobrých skutkov

lásky k Bohu,
a lásky k bližnému,

lebo na týchto dvoch zákonoch spočívajú všetky iné zákony a z týchto dvoch zákonov plynú všetky čnosti.

Ináče na ceste bude nás to zdržiavať a neprídeme ku cieľu.

Teda nie je tu reč o zlate a striebre, o perlách a drahých kameňoch, lebo tieto poklady nemajú nijakej platnosti na ceste do šťastnej večnosti, s nimi by nás pred bránou nebeskou len odpravili.

Kristus Pán hovorí, že boháči ťažko vojdu do kráľovstva nebeského, ba nielen ťažko, ale vôbec nevojdu do kráľovstva nebeského, ktorí nespravodlivým spôsobom si získali majetky,

alebo majetok neupotrebili na pomoc chudobných (almužnu nedávali).

Peniaze a majetky tohoto sveta len tak majú platnosť pred bránou nebeskou, keď sa zamenia. Ako sa môžu zameniť? Nato nám odpovedá sám Kristus Pán, keď vraví:

„Robte si priateľov z nespravodlivej mamony, aby vás prijali do večných stánov, keď sa pominiete.“ L. 16, 9.

To je nič iné, ako almužna.

Pred bránu nebeskú príde najväčší boháč sveta a jako mizerného žobráka ho odpravia.

A naopak brána nebeská do korán sa otvorí:

chudobnému Lazarovi,
alebo celkom neznámemu
Alexiusovi.

Je síce pravda, že Kristus Pán o bohatom Zachejovi povedal: „Dnes spása sa stala tomu človekovi a jeho domu“, — ale povedal to až potom, keď sa Zachej vyslovil:

KNIŽNICA SALEZIÁNSKEHO ŠTUDENTÁTU ŽILINA

1. „Polovičku svojho majetku dám chudobným.

2. A keď som niekomu krivdu učinil, štvornásobne chcem to vynahradiť.“

A naopak! O biblickom bohátčovi povedal: „zomrel a pochovaný bol do pekla . . .“

Lebo nemal lásky k biednemu Lazarovi a tak ani k Bohu.

Ale azda vravíš, ja milujem Pána Boha, ale nenávidím svojho nepriateľa.

Na to ti sv. Ján Evanjelista odpovedá: „Kto hovorí, že miluje Pána Boha a nemiluje svojho bližného, je luhár, je cigáň.“

Maj akékoľvek bohatstvá, nič si nevezmeš so sebou: „nahý na svet, — nahý so sveta.“

So sebou si vezmeme len dobré alebo zlé, čo sme v živote vykonali — „skutky ich nasledovať budú.“

Dobré skutky otvoria ti nebo, zlé skutky peklo.

Teda skutky milosrdenstva sú tie pravé poklady putujúceho do neba.

IV.

Za vojny a nepokoja potrebujeme pas — s fotografiou — s pečiatkou.

Že náš život je ustavičný boj, to vám dokazovať nemusím; cítime všetci, že musíme bojovať proti diablovi, svetu a vlastnému telu a jeho hriešnym náklonnostiam.

Ale nebojme sa! Boj je tuhý, ale jest aj silná zbraň, ktorou našich nepriateľov premôcť a zahnať môžeme.

Touto zbraňou sú: modlitba, pôst, almužna, sv. omša, sv. prímanie alebo iné skutky pobožnosti a kajúcnosti.

Ako sa na cestu prichystať?

1. *Pas je spokojné čisté svedomie.*

Čo mi osoží, keď ma svet za najporiadnejšieho a najstatočnejšieho má, keď ma slávi a vychvaľuje až do neba, ale moje svedomie nie je spokojné

a čisté? Brána nebeská pre mňa zazvretá ostane. Lebo pred nebeskou bránou je prísna revízia.

Body revízie sú tieto:

1. Kto si ty?

1. Katolík. Je to pravda?

Ukáž nám ako si svätil nedeľu, — ako si omšu sv. slyšal, kázeň slúchal, ako si piatok a iné postné dni dodržal? — či si odbavil veľkonočnú spoveď? — nevstúpil si do protináboženských spolkov?

2. **Nie si zradcom?** — Nie!

Skúmajme to!

Zachoval si prísahu, ktorú si slávne skladal pri svätom krste, keď si sa odriekol satanáša — i všetkých skutkov jeho, — i všetkej pýchy jeho?

Pri svätom birmovaní:

nehanbil si sa za vieru? Za Krista? Nepripojil si sa k zástave Luciferovej?

Pri sv. prímaní:

zachoval si krstné sľuby, ktoré si obnovil slávne pred oltárom?

Pri svätej spovedi sľuboval si:

„Chcem sa polepšiť, viac nezhrešiť a hriešnej príležitosti sa varovať."

Ukazuje to tvoj život?

Pri stave manželskom:

zachoval si lásku, svornosť a vernosť?

3. *Nie si buričom proti najvyššiemu* panovníkovi, proti Pánu Bohu?

Slovom: hrešenie — bezbožné reči . . . ohováranie . . .

Skutkom: v jakých spolkoch si bol, alebo ešte aj teraz si?

4. *Nemáš u seba podozrivé,* buričské spisy . . .?

Bezbožné noviny — spisy, knihy . . .?

Listy tvojich hriešnych milencov . . . ich fotografie, — obrazy . . .?

b. **Je na tom pase podpis** ukrižovaného Spasiteľa? Za kre-

sťana sa priznávaš, ale učenie Ukrižovaného si nenasledoval. Ale On ťa slovom a skutkom učil milovať aj nepriateľov svojich. „Otče, odpusť im, lebo nevedia čo činia.“ — Ty si sa hneval, pomstil a nechcel si odpustiť.

c. **Je tam tvoja fotografia?**

Tá fotografia nie je iné ako obraz Boží.

Ale ty si tento obraz Boží premenil
na ošípanú — smilstvom . . .,
na opicu a divého zvera — opilstvom . . .,
na besného psa — hnevom, pomstou . . .

Ak sú všetky tieto veci v poriadku na tvojom pase —
otvorí sa brána nebeská do korán.

Ak sú nie v poriadku,
tak ťa ako špehúna chytia, sviažu, do žalára vrhnú a na smrť odsúdia.

V.

Na dlhej nebezpečnej ceste potrebujeme múdreho a spoľahlivého vodcu.

To nie je iný, ako Pán J. Kristus.
On kráča pred nami, ako vodca pred vojakmi, ako pastier pred svojimi ovečkami, ako učiteľ pred svojimi učeníkami —
svojím učením,
a ešte viac svojím príkladom.

„Kto mňa nasleduje, nechodí vo tme, ale bude mať svetlo života“. J. 8, 12.

„Nikto nepríde k Otcovi, iba skrze mňa.“ J. 14, 6.

Pozrime niektoré príklady zo života Kristovho:

1. *V Betlehemskej maštaľke:*

ukazuje nám cestu *1)* chudoby, *2)* poníženosti . . . On, Pán neba a zeme, leží v maštali, v jasličkách, na slame a v chudobných plienočkách.

A ty ako znášaš svoju chudobu? Trpezlive — alebo rúhaš sa a reptáš proti Pánu Bohu? Či trpezlive, ba i s radosťou prímaš rozličné uponíženia?

2. *Utekajúc do ďalekej,* pohanskej krajiny — Egypta, dáva nám príklad:

1) poslušnosti a

2) oddanosti do vôle Božej.

Veríš to aj praktične, že bez vôle Božej ani vlas sa nepohne na tvojej hlave?

Modlíš sa nielen ústami, ale aj životom:

„Buď vôľa Tvoja ako v nebi tak aj na zemi . . .?“

Prijmeš z rúk Božích aj prút, ktorým ťa P. Boh šľahá?

3. *V nazaretskom domčeku:*

ukazuje nám cestu pracovitosti a poslušnosti.

Miluješ aj ponižujúce roboty?

Konáš ich svedomite, ako Kristus?

Poslúchaš námestníkov Božích, rodičov a predstavených?

Hanbíš sa! Ty prach a popol, nechceš poslúchať, hoci vidíš, že Pán neba i zeme poslušný bol Svojím tvorom a to nielen dokonalým: P. Marii, sv. Jozefovi, — ale aj bezbožným: Pilátovi, vysokým kňazom, vojakom a katom.

4. *V Quarantanskej pustatine:*

ukazuje nám cestu sebaumŕtvenia, pôstu a modlitby.

A ty mŕtvenie azda len dľa mena poznáš . . . modlitby nekonáš . . .?

5. *Vo verejnom živote:*

ukazuje nám cestu horlivosti za česť Božiu,

a za spásu nesmrteľných duší.

A pred tebou všetko je prednejšie . . . posledný je Pán Boh a Jemu slúžiť.

Si apoštolom Kristovým? — alebo psom diablovým? — kto-

rý duše krvou Kristovou vykúpené zabíjaš, slovom, príkladom a skutkom . . .?

6. *V umučení svojom:*
ukazuje nám cestu trpezlivosti.
Nesieš každodenný kríž svoj za Kristom trpezlive? ba aj radostne?

Aká to ohava: pod krvavou Hlavou — ružové údy . . .

7. *Na kríži:*
ukazuje nám cestu lásky:
Miluješ aj ty Krista Pána nielen slovom a citom, ale aj skutkom a životom? Lebo slovom a citom milovať a skutkom ukrižovať — je cigánstvo . . .

8. *Oslávený Kristus* nám privoláva:
krížom do slávy! . . . „Či nemusel Kristus Pán trpieť a tak vojsť do slávy večnej . . .?“
Krátke bolasti — a večné radosti . . .
Ak to učiníš, splnia sa na tebe slová Krista Pána, ktorý hovorí: „kde som ja, tam bude aj slúžobník môj.“

VI.

Na dlhej, nebezpečnej a neznámej ceste potrebujeme spoľahlivú a podrobnú mapu, na ktorej sú označené obce, cesty, chodníčky.

Tá mapa nie je nič iné, ako učenie Kristovo . . . Hlavné mesto je sv. Cirkev, obce sú od sv. Cirkvi schválené spolky . . . cesty, chodníčky sú zákony Božie a cirkevné.

Pri zákonoch Božích a cirkevných musíme všetky zachovať — a nie preberať si, lebo kto len jeden prestúpi, vinný je všetkých.

a) Povedzte mi: Chce taký chorý opravdu vyzdravieť, čo od lekára predpísané lieky neprijme?

Zaiste nie!

b) Chce opravdu vyzdravieť ten chorý, ktorý niektoré lieky príjme, ale priam tie nechce prijať, ktoré lekár za najpotrebnejšie považuje?

Tiež nie!

A ktoré že sú tie najpotrebnejšie lieky?

Tie, ktoré lekár najviac zdôrazňuje . . .

Ale nebeský Lekár čistotu nie jedným, ale dvoma zákonami zdôrazňuje: VI. a IX. príkaz! — Či miluješ čistotu?

A podobne spravodlivosť v VII. a X. príkaze. — Či zachovávaš spravodlivosť?

A povinnosti naše k Pánu Bohu I. II. III. zákonom Božím, — I. II. zákonom cirkevným.

Teda 5. zákonami nám na srdce kladie . . . Či dávaš Pánu Bohu čo Mu patrí?

Preto pýtam sa vás: **Chcete prísť do neba?**

Odpoveď je jednohlasná:

Hej! my chceme prísť do neba.

1. Chceme prísť do neba — volajú všetci katolíci.
   Ale kdeže sú vaše nedele, sviatky — piatky — Veľká noc?

2. Chceme prísť do neba — hovoria rodičia.
   Ale kde je nábožná a mravná výchova dietok?
3. Chceme prísť do neba — volajú dietky.
   Ale kdeže je úctivosť, poslušnosť a láska k rodičom?
4. Do neba chceme prísť, volajú páni a panie.
   Ale kde je láska — spravodlivosť k poddaným a slúžobníkom?
5. Do neba chceme, volajú slúžobníci a poddaní.
   Ale kdeže je svedomitosť a poslušnosť?
6. Bohatí tiež volajú ako druhí.
   Ale kde je milosrdenstvo k núdznym a chudobným?
7. Chudobní tiež volajú ako iní.
   Ale kde je trpezlivosť a oddanosť do vôle Božej?
8. Do neba chcú prísť utrápení a krížami obsypaní. — A rúhajú sa, reptajú.

9. Do neba chce prísť mládež, — ale bez čistoty.
10. Do neba chcú manželia, — ale bez vernosti a lásky.
11. Do neba chcú mnohí chlapi a mládenci, ale bez miernosti.

Ale nádej takýchto je márna. Lebo oni chcú prísť do neba, ale nie tou cestou, ktorou im Pán Boh naznačil na mape. Oni chcú prísť do neba cestou, ktorú si oni sami zvolili. Kráčajú, obrovské kroky robia, utekajú, pravda nie ku nebu, ale ku peklu . . .

My nechceme ísť podľa týchto. My chceme prísť do neba, ale len tou cestou, ktorú Kristus a Jeho nevesta, sv. Cirkev nám vyznačuje, a to je cesta zákonov Božích a cirkevných. — Zachovajme ich a spasení budeme!

KNIŽNICA
SALEZIÁNSKEHO
ŠTUDENTÁTU
ŽILINA
Rajecká 17

OBSAH.

		Strana.
Nebo	. . . . .	3
Päť vecí, ktoré potrebujeme na cestu do neba	. . . . .	7
I. Prvé čo na cestu do šťastnej večnosti potrebujeme, je dobré rúcho		8
II. Na cestu do šťastlivej večnosti potrebujeme teplý kepeň trpezlivosti, mužnosti a oddanosti do vôle Božej	. . . . .	13
III. Na cestu do šťastlivej večnosti potrebujeme plný mešec dobrých skutkov	. . . . .	16
IV. Za vojny a nepokoja potrebujeme pas — s fotografiou — s pečiatkou	. . . . .	19
V. Na dlhej nebezpečnej ceste potrebujeme múdreho a spoľahlivého vodcu	. . . . .	23
VI. Na dlhej, nebezpečnej a neznámej ceste potrebujeme spoľahlivú a podrobnú mapu, na ktorej sú označené obce, cesty, chodníčky	. .	27

Nasledujúce knihy dostať u vydavateľstva Posla v Trnave:

O B. SRDCI:

Pobožnosť k B. Srdcu (Dejiny a vysvetl.)
Mesiac milostí (Krásne rozmýšľ. o B. S.)
Mesiac B. Srdca J. (P. Daubner)
Deväťdňová pobožnosť k B. S.
Zasvätenie rodiny B. Srdcu
Šťastlivá Rodina (zo života ľudu v 5 dej.)

Drobnosti: Krátke poučenie o pobož. k B. S. — Diplom s obrazom zasvätenia. — Pieseň zasvätenia. — Stanovy Gardy B. Srdca. Ježiškovi — kvietky. — Hymna Krista-Kráľa s nótami.

O P. MARII:

Mesiac P. Marie
Úcta P. Marie a sv. Jozefa

Drobnosti: Čo treba vedieť o kongregácii? — V službách Kráľovnej nebeskej (obrady kongr.) — Bratstvo Nep. Srdca P. Marie.

ŽIVOTOPISY:

Syn Boží. (4 Evanjelia dovedna sliate.)
Sv. Stanislav
Sv. Alojz
Sv. Peter Kanizius učit. Cirkvi

ROZLIČNÉ:

Kresťanská dokonalosť. (Poučenie o nej z pera majsterského: Rodrigueza)
Vo službách Kráľovnej nebies (modl. kn.)
Pane, tvoj miláček je chorý (výborné pre chorých. Krásne poučenia aj modlitby.)